

REGLUGERÐ

um búmark og fullvirðisrétt til framleiðslu mjólkur verðlagsárið 1990–1991.

I. KAFLI

Orðaskýringar.

1. gr.

Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:

Framleiðandi er hver sá, sem á eigin vegum hefur með höndum búvöruframleiðslu til afhendingar í afurðastöð, hvort sem er einstaklingur, lögaðili, aðili að félagsbúi eða ríkisbú.

Búmark er viðmiðunartala afurðaeininga reiknuð í ærgildum, sem ákveðin er fyrir lögbýli eða framleiðendur utan lögbýla skv. reglugerð þessari.

Ærgildisafurð er afurðaeining. Ein ærgildisafurð telst vera 18.2 kg af kindakjöti og tilsvaramagn af slátri og gærum, eða 174 lítrar af mjólk.

Ærgildi er talin vetrarfóðruð sauðkind. Ærgildi í nautgripum reiknast þannig: kýr 20 ærgildi, kelfd kvíga 12, vetrungur 8 og kálfur 4 ærgildi.

Lögbýli eða jörð er í reglugerð þessari skilgreint skv. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64 31. maí 1976 með síðari breytingum.

Félagsbú er sameiginlegur búrekstur tveggja eða fleiri einstaklinga á einu eða fleiri lögbýlum með samningi, sem hlotið hefur samþykki landbúnaðarráðuneytisins skv. jarðalögum nr. 65/1976 með síðari breytingum.

Fullvirðisréttur er það magn mjólkur og sauðfjárafurða, sem framleiðendum er ábyrgt fullt verð fyrir á grundvelli búvörusamnings skv. a-lið 30. gr. l. nr. 46/1985.

Fullvirðismark er samanlagður fullvirðisréttur allra framleiðenda á búmarkssvæði til framleiðslu mjólkur eða sauðfjárafurða, reiknaður sem hlutfall af samanlögðu búmarki svæðisins í viðkomandi búgrein.

II. KAFLI

Um búmark.

2. gr.

Búmark það, sem í gildi var við stjórn á framleiðslu mjólkur- og sauðfjárafurða samkvæmt búmarksskrá Framleiðsluráðs landbúnaðarins, við gildistöku þessarar reglugerðar heldur gildi sínu, þó þannig að:

- a. Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt, að fengnum tillögum hlutadeigandi búnaðarsambands, að þrengja búmark á félagsbúum, ef aðilum að félagsbúi hefur fækkað frá árinu 1979. Skerðing þessi má að hámarki nema því, að hver aðili að félagsbúi hafi 600 ærgilda búmark í mjólk eða 450 ærgildi í sauðfjárafurðum, en 660 eða 500 ærgildi, ef aðeins einn aðili er eftir, enda hafi þeir eða hann meirihluta tekna sinna af búinu miðað við næstliðið almanaksár. Sama gildir um búmark á lögbýli, sem fengið hefur ákvarðað búmark vegna félagsbús eða fleirbýlis eftir 1979, ef einhver aðili, sem átti hlut að því búmarki, er hættur búrekstri eða hefur flutt lögheimili sitt af lögbýlinu og aðilum búsins þannig fækkað. Við skerðingu búmarks á blönduðum búum, skal miða við hlutfallið á milli ofangreindra ærgildistalna fyrir mjólk og sauðfé.
- b. Framleiðsluráð landbúnaðarins skal innkalla búmark þeirra lögbýla sem hafa verið í eyði í tvö ár eða lengur. Búmark sem ráðstafað hefur verið með samningi skal þó ekki innkallað fyrr en að samningstíma loknum. Innkalla skal búmark framleiðanda sem býr ekki á lögbýli, um leið og hann hættir búvöruframleiðslu í viðkomandi grein. Framleiðandi utan lögbýlis getur ekki ráðstafað búmarki sínu, hvorki með bústofni eða á annan hátt.

- c. Sé lögbýli í ábúð, er Framleiðsluráði landbúnaðarins heimilt, að fengnum tillögum hlutaðeigandi búnaðarsambands, að innkalla búmark þeirra lögbýla, þar sem nautgripir og/eða sauðfé hefur ekki verið skráð á forðagæsluskýrslu á árabílinu 1984–1989, að báðum árum meðtöldum, nema um sé að ræða leigu á búmarkinu til Framleiðnisjóðs landbúnaðarins, sbr. reglugerðir nr. 370/1985 og 406/1986.

3. gr.

Heimilt er Framleiðsluráði landbúnaðarins, að fengnu samþykki viðkomandi búnaðarsambands, að auka búmark á lögbýlum, hjá framleiðendum sem um það sækja, sé það til ráðstöfunar í hlutaðeigandi búgrein. Aukningu búmarks í einni búgrein má binda því skilyrði að fallið sé frá jafnmörgum ærgildum í annarri búgrein sem háð er búmarki.

Einungis er heimilt að ráðstafa því búmarki sem til fellur á hverju búmarkssvæði skv. a-, b- og c-liðum 2. gr.

4. gr.

Umsókn um aukið búmark skal senda viðkomandi búnaðarsambandi. Búnaðarsamband gerir tillögu um afgreiðslu og sendir til Framleiðsluráðs landbúnaðarins ásamt upplýsingum héraðsráðunautar um fyrirhugaðan búrekstur. Ef um nýjan framleiðanda er að ræða, skal héraðsráðunautur staðfesta upplýsingar um starfsmenntun og/eða reynslu umsækjanda í þeirri búgrein eða þeim búgreinum sem hann hyggst stunda.

5. gr.

Framleiðendum er óheimilt að ráðstafa búmarki milli lögbýla. Með samþykki búnaðarsambands er þó heimilt að skipta á mjólkur- og sauðfjárbúmarki. Leiguliðar þurfa að auki skriflegt samþykki jarðareiganda til slíkrar ráðstöfunar.

Heimilt er að skipta á búmarki til mjólkurframleiðslu milli búmarkssvæða gegn tilsvarendi búmarki í sauðfjárfframleiðslu, enda liggja fyrir því samþykki aðalfunda hlutaðeigandi búnaðarsambanda. Um ráðstöfun þessa búmarks fer eftir ákvæðum 3. og 4. gr.

6. gr.

Búmarki skal skipt eftir svæðum, sem eru þessi:

Nr. Svæði:

1. Gullbringu- og Kjósarsýsla, Grindavík, Keflavík, Njarðvík, Hafnarfjörður, Kópavogur, Garðabær, Reykjavík, Seltjarnarnes og Mosfellsbær.
2. Borgarfjarðarsýsla utan Skarðsheiðar og Akranes.
3. Borgarfjarðarsýsla innan Skarðsheiðar.
4. Mýrasýsla og Borgarnes.
5. Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla, Ólafsvík og Stykkishólmur.
6. Dalasýsla.
- 7.–10. Búmarkssvæði Búnaðarsambands Vestfjarða:
 - Austur-Barðastrandarsýsla.
 - Vestur-Barðastrandarsýsla.
 - Vestur-Ísafjarðarsýsla.
 - Norður-Ísafjarðarsýsla, Ísafjörður og Bolungarvík.
11. Strandasýsla.
12. Vestur-Húnavatnssýsla.
13. Austur-Húnavatnssýsla og Blönduós.
14. Skagafjarðarsýsla, Sauðárkrókur, og Siglufjörður.
15. Eyjafjarðarsýsla, Akureyri, Dalvík, Ólafsfjörður og Suður-Þingeyjarsýsla vestan Ljósavatnshrepps.

16. Aðrir hreppar Suður-Píngeyjarsýslu og Húsavík.
17. Norður-Píngeyjarsýsla.
18. Skeggjastaða- og Vopnafjarðarhreppar.
19. Norður-Múlasýsla að öðru leyti, Seyðisfjörður, hreppar í Suður-Múlasýslu á Héraði, ásamt Helgustaða-, Reyðarfjarðar-, Búða- og Fáskrúðsfjarðarhreppum, Eskifirði og Egilsstaðabæ.
20. Norðfjörður, Neskaupstaður og Mjóifjörður.
21. Stöðvar-, Breiðdals-, Berunes-, Búlands-, og Geithellnahreppar.
22. Austur-Skaftafellssýsla.
- 23.–25. Búmarkssvæði Búnaðarsambands Suðurlands:
Vestur-Skaftafellssýsla.
Rangárvallasýsla.
Árnessýsla og Selfoss.

7. gr.

Þar sem hluti búmarkssvæðis fellur innan félagssvæðis annars búnaðarsambands skulu viðkomandi búnaðarsambönd fjalla sameiginlega um málefni framleiðenda á þeim hluta búmarkssvæðisins.

8. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins heldur skrá um búmark og lætur búnaðarsamböndum árlega í té búmarksskrá fyrir starfssvæði þeirra, ásamt sérstakri skrá yfir breytingar, sem orðið hafa á búmarki þar undangengið ár, og skrá um samanlagt búmark í hverri búgrein á einstökum búmarkssvæðum landsins.

9. gr.

Reglugerð þessi tekur ekki til búmarks vegna framleiðslu nautakjöts sem sett var á grundvelli laga nr. 95/1981 sbr. l. nr. 46/1985.

III. KAFLI

Fullvirðisréttur til mjólkurframleiðslu verðlagsárið 1990–1991.

10. gr.

Heildarfullvirðisréttur til mjólkurframleiðslu á verðlagsárinu 1990–1991 telst vera það magn mjólkur sem um hefur verið samið fyrir verðlagsárið skv. búvörusamningi dags. 20. mars 1987.

11. gr.

Hverjum mjólkurframleiðanda skal reiknaður sami fullvirðisréttur til mjólkurframleiðslu á verðlagsárinu 1990–1991 og honum var ákveðinn fyrir verðlagsárið 1989–1990 með reglugerð nr. 233/1989, með eftirtöldum frávikum:

1. Breytingum sem orðið hafa vegna endurúthlutunar búnaðarsambanda og skipta á vegum framleiðenda á fullvirðisrétti í sauðfé og mjólk.
2. Vegna endurúthlutunar á 430 þús. lítrum, skv. ákvæðum reglugerðar nr. 305/1988. Um endurúthlutun fer skv. 4. tl. 13. gr. þeirrar reglugerðar, að teknu tilliti til leigu- og sölusamninga, sem framleiðendur gerðu við Framleiðnisjóð landbúnaðarins verðlagsárið 1989–1990. Úthlutun samkvæmt þessum lið getur að hámarki orðið 5% af nýtanlegum fullvirðisrétti svæðisins. Endurúthlutun skal lokið eigi síðar en 1. ágúst 1990. Óheimilt er án samþykkis Framleiðsluráðs landbúnaðarins að nýta fullvirðisrétt skv. þessum tölulíð með öðrum hætti en innleggi mjólkur í afurðastöð.

3. Skerða skal fullvirðisrétt mjólkurframleiðenda í réttu hlutfalli við fullvirðisrétt þeirra verðlagsárið 1989-1990 til að mæta þeim fullvirðisrétti, u.þ.b. 130.000 lítrar, sem úthlutað verður vegna búmarkisleigusamninga sem renna út 1. september 1990.
4. Vegna samningsauka á fullvirðisrétti í mjólkurframleiðslu, sbr. 12. gr.

12. gr.

Aukningu heildarfullvirðisréttar á verðlagsárinu 1990-1991 sem kann að verða samkvæmt 2. gr. búvörusamnings frá 20. mars 1987 skal ráðstafað þannig í forgangsröð frá 1.-3. tl.:

1. Allt að 300.000 lítrum verði varið til að skipta út fullvirðisrétti til sauðfjárframleiðslu, sbr. a-lið 3. gr. rg. nr. 466/1989.
2. U.þ.b. 130.000 lítrum skal skipt milli mjólkurframleiðenda í réttu hlutfalli við fullvirðisrétt þeirra verðlagsárið 1989-1990 þar til mætt hefur verið skerðingu fullvirðisréttar skv. 3. tl. 11. gr. þessarar reglugerðar.
3. Allt að 170.000 lítrum verði varið til sérstakra verkefna. Annars vegar til lausnar sérstakra aðgerða vegna gróður-verndar að fengnum tillögum frá Landgræðslu ríkisins, þá með sama skiptahlutfalli sbr. a-lið 3. gr. rg. nr. 466/1989. Hins vegar til sérstakra leiðréttinga á fullvirðisrétti, samkvæmt tillögum Framleiðsluráðs landbúnaðarins.
4. Endanlegt uppgjör á því mjólkurmagni sem eftir verður til ráðstöfunar að þessum aðgerðum loknum skal fara fram svo fljótt sem unnt er að loknu verðlagsárinu 1989-1990. Framkvæmdanefnd búvörusamninga gerir tillögur í þessu sambandi.

Landbúnaðarráðherra staðfestir hverju sinni ráðstöfun fullvirðisréttar skv. 3. og 4. tl.

13. gr.

Búnaðarsambandi er heimilt að fela Framleiðsluráði landbúnaðarins að annast fyrir sína hönd verkefni þau sem því erufalin með reglugerð þesari.

Framleiðsluráð ákveður fresti til umsókna og til afgreiðslu þeirra. Skal umsóknarfrestur eigi vera skemmri en 3 vikur og hann auglýstur með tryggilegum hætti.

14. gr.

Mjólkurframleiðanda er heimilt, með samkomulagi við viðkomandi afurðastöð, að nýta af fullvirðisrétti sínum verðlagsárið 1991-1992 jafngildi allt að 5% af fullvirðisrétti skv. 11. og 12. gr. með innleggi á verðlagsárinu 1990-1991, svo og að geyma allt að 5% af fullvirðisrétti til næsta verðlagsárs. Í samkomulagi þessu skal m.a. taka fram um greiðslu þessara afurða, sbr. 2. mgr. 29. gr. l. nr. 46/1985. Þó er ráðherra heimilt að takmarka hinn geymda rétt við 2,5% ef birgðastaða gefur tilefni til, enda verði sú ákvörðun tekin og kynnt fyrir 1. september 1990. Aldrei skal ákvæði þetta leiða til þess að fullvirðisréttur falli niður ónotaður.

Ónotaður fullvirðisréttur umfram það er að framan greinir fellur fyrst til viðkomandi búmarkssvæðis og skal þar ráðstafa honum til annarra framleiðenda hlutfallslega eftir því sem þörf krefur, fyrst til þeirra sem hafa fullvirðisrétt minni en 80% af búmarki, að 80% markinu, síðan á framleiðslu að búmarki viðkomandi býla og síðast á framleiðslu yfir búmarki á svæðinu. Því sam þá kann að vera óráðstafað skal ráðstafa til annarra búmarkssvæða og skiptast þar eins og að ofan greinir.

IV. KAFLI Ýmis ákvæði.

15. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út fullvirðisrétt til framleiðslu mjólkur samkvæmt 11. og 12. gr. Það heldur skrá um fullvirðisrétt, og lætur afurðastöðvum og búnaðarsamböndum í té eintak af henni fyrir starfssvæði viðkomandi afurðastöðvar og búnaðarsambands.

Framleiðsluráð landbúnaðarins aflar upplýsinga og annast útreikninga vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar og hefur eftirlit með uppgjöri afurðastöðva við framleiðendur.

16. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal tilkynna framleiðendum fullvirðisrétt þeirra. Þeir eiga þess kost að gera athugasemdir við hann og skulu þær berast Framleiðsluráði landbúnaðarins innan 30 daga frá birtingu tilkynningar, ella gildir hann fyrir verðlagsárið. Framleiðsluráð landbúnaðarins endurskoðar tölulega útreikninga, sem athugasemdir eru gerðar við og tilkynnir framleiðanda niðurstöðu sína.

Berist Framleiðsluráði ekki athugasemdir við þá niðurstöðu innan 25 daga frá dagsetningu úrskurðarins, gildir hún fyrir hlutadeigandi verðlagsár. Uni viðkomandi framleiðandi ekki þeirri niðurstöðu, hefur hann rétt til að skjóta ágreiningnum með rökstuddri kæru til nefndar, sem skipuð er skv. 31. gr. l.nr. 46/1985. Skal nefndin fella úrskurð sinn og tilkynna hann framleiðanda innan 30 daga frá því erindi berst henni. Með sama hætti skal nefnd þessi úrskurða um ágreining, sem rísa kann vegna framkvæmdar á ákvæðum 2.–4. gr., 17. gr. og 19. gr. þessarar reglugerðar.

17. gr.

Framleiðendum er óheimilt að ráðstafa fullvirðisrétti fyrir verðlagsárið 1990–1991 milli lögbýla. Með samþykki búnaðarsambands er þó heimilt að skipta á mjólkur- og sauðfjárrétti. Einnig getur landbúnaðarráðherra, að fengnum meðmælum viðkomandi búnaðarsambands, heimilað ráðstöfun fullvirðisréttar milli lögbýla, þegar sérstakar ástæður mæla með því s.s. búferlaflutningar. Leiguliðar þurfa að auki skriflegt samþykki jarðareiganda fyrir slíkri ráðstöfun. Fullvirðisrétti sem úthlutað er samkvæmt 3. tl. 11. gr. þessarar reglugerðar verður þó á verðlagsárinu 1990–1991 aðeins skipt samkvæmt ákvæðum 1. tl. 12. gr. reglugerðar nr. 233/1989.

Heimilt er framleiðanda, sem ekki nýtir sinn fullvirðisrétt, að leggja hann inn til leigu gegn föstu fyrirfram ákveðnu gjaldi hjá búnaðarsambandi, að fengnu samþykki jarðareiganda ef um leiguábúð er að ræða. Leigutími getur mest orðið til 1. sept. 1992. Búnaðarsamband skal ráðstafa þeim rétti er til fellur á fyrrgreindan hátt með því að leigja hann öðrum framleiðendum. Framleiðendur sem hafa heildarfullvirðisrétt undir 450 ærgildum skulu hafa forgang til leigu fullvirðisréttar. Að öðru jöfnu skal leitast við að láta leigu á fullvirðisrétti innan sveitarfélags njóta forgangs og þess gætt að fullvirðisréttur sem leigður er með fyrrgreindum hætti krefjist ekki nýrra fjárfestinga í byggingum.

Þeir framleiðendur sem vilja taka fullvirðisrétt á leigu leggi inn umsókn þar um hjá viðkomandi búnaðarsambandi. Framleiðsluráð landbúnaðarins ákveður leigugjald fyrir þann fullvirðisrétt sem leigður er á þennan hátt.

Leiga fullvirðisréttar samkvæmt þessari grein getur aldrei orðið öðrum en ábúendum á lögbýlum tekjustofn samkvæmt ákvæðum 1. mgr.

18. gr.

Heimilt er landbúnaðarráðherra, f.h. jarðadeildar landbúnaðarráðuneytisins, að færa fullvirðisrétt mjólkurframleiðenda milli ríkisjarða innan sama búmarkssvæðis að fengnum meðmælum viðkomandi búnaðarsambands.

Einnig er landbúnaðarráðherra heimilt að færa fullvirðisrétt milli bóva í eigu ríkisins (tilraunabúa, skólabúa o.s.frv.).

19. gr.

Við ábúendaskipti á lögbýlum skal samanlögð framleiðsla fráfarandi bónda og þess sem tekur við teljast framleiðsla lögbýlisins á viðkomandi verðlagsári. Hefur framleiðsla fráfarandi bónda forgang í fullvirðisrétt býlisins á verðlagsárinu nema um annað sé samið milli aðila.

Framleiðanda er óheimilt, án samþykkis hlutaðeigandi búnaðarsambands, að selja eða leigja þann fullvirðisrétt til mjólkurframleiðslu sem hann hefur hlotið á grundvelli 14. gr. rg. nr. 339/1986 og 14. gr. rg. nr. 291/1987, sbr. einnig 4. tl. 11. gr. þessarar reglugerðar.

20. gr.

Sé jörð ekki í ábúð skal Framleiðsluráð landbúnaðarins innkalla fullvirðisrétt jarðarinnar, enda hafi jörðin verið í eyði í a.m.k. tvö ár og samningur ekki í gildi um ráðstöfun fullvirðisréttar.

Fullvirðisréttur sem fylgir innkölluðu búmarki skv. b lið 2. gr. og annar sá fullvirðisréttur sem fellur til búnaðarsambands kemur til endurúthlutunar á viðkomandi búmarkssvæði skv. ákvæðum í 2. tl. 12. gr.

21. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 59. gr. laga nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast gildi þegar í stað.

Landbúnaðarráðuneytið, 26. júní 1990.

Steingrímur J. Sigfússon.

Jón Höskuldsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu á aðalskipulagi Vestmannaeyja 1988–2008.

Samkvæmt skipulagslögum nr. 19 21. maí 1964 hefur ráðuneytið hinn 2. júlí 1990, staðfest uppdrátt af aðalskipulagi Vestmannaeyja 1988–2008.

Uppdráttur þessi hefur hlotið þá meðferð, sem skipulagslög nr. 19/1964 mæla fyrir um. Bæjarstjórn Vestmannaeyja hefur samþykkt hann og skipulagsstjórn ríkisins afgreitt hann til staðfestingar ráðherra.

Félagsmálaráðuneytið, 2. júlí 1990.

F. h. r.

Húnbogi Þorsteinsson.

Elly Guðmundsdóttir.